

בש"פ 1880/17 - בני (בנימין) שקורי, נוי אורן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 1880/17

כבוד השופט נ' סולברג
1. בני (בנימין) שקורי
2. נוי אורן

לפני:
המבקשים:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד בעמ"י 59458-02-17 מיום 27.2.2017
שניתנה על-ידי השופטת ד' בלטמן קדראי

עו"ד שרית קוטלובסקי

בשם המבקשים:

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעמ"י 59458-02-17 מיום 27.2.2017 (השופטת ד' בלטמן קדראי), בגדרה נדחה ערר שהגישו המבקשים על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון במ"י 58559-02-17 מיום 27.2.2017 (השופט ג' אבנון), בה הורה בית המשפט על הארכת מעצרו של המבקשים ב-48 שעות, עד ליום 1.3.2017.

2. ביום 26.2.2017 נעצרו המבקשים בנמל התעופה בן-גוריון בחשד לביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ויבוא סמים. ביום המחרת, יום 27.2.2017, התקיים דיון בבקשת המדינה להארכת מעצרו בשבעה ימים בבית משפט השלום בראשון לציון (השופט אבנון). במהלך הדיון הוגשו לעיונו של בית המשפט מספר מסמכים, חלקם סודיים. בית משפט השלום נתן דעתו על נסיבותיהם האישיות של המבקשים, ועל כך שממצאי הבדיקה הראשונית שנערכה בכליהם, אינם מאששים את החשד המיוחס להם, וקבע כי "נוכח עילת המסוכנות המשמעותית הנלמדת מעבירה של יבוא סמים, אפשר ליחידה החוקרת פרק זמן קצר בן 48 שעות על מנת לנסות ולאשש ולחלופין להפריך את הטענה כי החומר

בבקבוקים הינו סמים".

3. בו ביום הגישו המבקשים ערר על החלטת בית משפט השלום. לאחר דיון במעמד באי-כוח הצדדים ולאחר שבית המשפט המחוזי עיין בחומרי החקירה שהוגשו לו, ניתנה החלטתו הדוחה את הערר. במסגרתה נקבע, כי קיים חשד סביר המצוי ברף נמוך, לחובתם של המבקשים, וכי "נוכח העבירה וטיבה, בשים לב לעילות המעצר הנטענות ולפעולות החקירה שיתבצעו, לרבות בדיקה דחופה של החומר החשוד [...] מצאתי אף את תקופת הארכת המעצר סבירה, ועל כן לא ראיתי לנכון להתערב בהחלטת בימ"ש השלום בעניין זה".

4. מכאן הבקשה שלפני, במסגרתה טוענת באת-כוח המבקשים כי נסיבות הענין מעלות שאלות משפטיות המצדיקות מתן רשות לערור ב"גלגול שלישי", וכלשון הבקשה:

"האם ראוי להורות על הותרתו של אדם במעצר לצורך קבלת חוות דעת בעניין סם, זאת שעה שקיימת ראייה פורנזית חד-משמעית כי אין המדובר בסם", וכן "ביחס לחשד הסביר, מהו הרף המינימלי המתבקש בהליך הארכת מעצר ימים".

5. לאחר שעיינתי בבקשה ונתתי דעתי על נימוקיה, ולמקרא החלטות בתי המשפט השלום והמחוזי, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה של הבקשה להידחות, וזאת מבלי צורך להיזקק לתגובה מאת המשיבה. הלכה פסוקה היא, כי רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, ציבורית או אחרת, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות המצדיקות זאת (בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל (17.4.2011)). לא מצאתי כי עניינו נמנה עם מקרים אלה. מדובר בתקופת מעצר תחומה ומידתית, מבוססת על חשד ועל חומר חקירה כמתואר לעיל ובהחלטות בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי. הבקשה אינה מגלה עילה המצדיקה מתן רשות לערור.

6. חזקה על גורמי החקירה שיעשו כפי שהנחה בית המשפט המחוזי בהחלטתו, בהתחשב בכך שמדובר בעוררים צעירים ללא עבר פלילי ובכך שבדיקת החומר החשוד כסם עשויה להפריך את החשד, כי זו תעשה בהקדם האפשרי.

7. אשר על כן, הבקשה לרשות ערר נדחית.

ניתנה היום, ב' באדר התשע"ז (28.2.2017).

שׁוֹפֵט